

Co jest to smut-né - ho, že na den Lé-ta no-vé-ho, když se svět ra-du - je, No-vý rok so-bě vin - šu - je,

krev tvou vy-ce-zu - ješ, bo - lest na se u - vo-zu-ješ, roz - koš-ný Je - ží - ší, ra - dost věr-ných du - ší.

ra - dost

1. Co jest to smutného,
že na den Léta nového,
když se svět raduje,
Nový rok sobě vinšuje,
krev tvou vycezuješ,
bolest na se uvozuješ,
rozkošný Ježíši,
radost věrných duší?
2. Nejsi hříchem vinen,
a protož nejsi povinen
obřezován býti,
tvou nevinnou krev cedíti!
Sotvas na svět přišel,
z života tvé Matky vyšel,
a již chceš trpěti,
v bolestech upěti.
3. Ještě nemáš dosti,
že snášíš mnohé ouzkosti?
Máš chudičkou Matku,
snášíš mnoho nedostatku,
jsa Pán nebe, země,
hněteš se v chlévě na seně,
žádáš víc trápení
pro naše spasení.
4. Ó milé Děťátko,
ó žádoucí nemluvnátko,
odpusť si v dětinství,
zdaliž nevíš, jaké v mužství
podstoupíš trápení,
krvavý pot, omdlávání,
pohlavky, rouhání,
posměch, uplávání!
5. Když chceš krev vyliti,
počkej, až katane lití
budou tě mrskati
a s trním korunovati:
když tě na kříž vbijí,
ruce i nohy probijí,
tehdyž smrt podstoupíš,
nás hříšné vykoupíš.
6. Ach, nechceš čekati,
hned chceš lásku ukázati,
dlouhét' se čekání
zdá pro velké milování,
hned v dětinském věku
žádáš pomoci člověku,
ó jak nás miluješ,
jak se obtěžuješ!
7. Růžičko červená,
svou vlastní krvi zbarvená,
již jsi mi milejší,
nad všechen svět příjemnější,
láskou tě objímám,
do mého srdce přijímám,
vykvetníž v mém srdci,
Růže přezáducí!